

[Statsministeren.]

grad også må tage højde for i den økonomiske politik.

Vi kan ganske vist notere, at eksporten er stigende, men vi må med stor beklagelse også konstatere, at importen er endnu mere stigende. Jeg tør ikke fortolke alt for optimistisk de gode tal, der foreligger for april måned. De er gode, og de er bedre end de foregående tal, men der er intet, som tyder på, at vi af den grund bare kan regne med, at tingene af sig selv udvikler sig positivt. Der er behov for, at vi følger hele denne udvikling opmærksomt, og at vi også politisk-økonomisk vil tage konsekvenser af de negative ting, der er i udviklingen.

Jeg vil gerne om valget den 15. februar i år sige, at det jo var et valg, der gav socialdemokratiet en betydelig større tilslutning end den, vi havde i den to-årige periode, hvor vi også havde en mindretalsregering. Jeg mener også, det er vigtigt at konstatere, at augustforligspartierne under ét – eller jeg skulle måske sige de fem forligspartier under ét – havde en fremgang, og dette tager jeg som et udtryk for, at der også i befolkningen er et ønske om, at en række partier fortsætter og videreudvikler det samarbejde, der har fundet sted også i de foregående to år.

Jeg skal ikke kommentere de enkelte talere, men jeg lagde mærke til, at hr. Poul Schlüter helst havde set, at valgresultatet var blevet et lidt andet. Det var vist noget i retning af, at der skulle have været lidt færre socialdemokrater og lidt flere konservative eller borgerlige mandater her i tinget. Men hr. Poul Schlüter sagde: terningerne er kastet. Jeg så næsten for mig hr. Poul Schlüter som en anden Cæsar ved floden Rubicon for ca. 2.000 år siden, men vi er jo altså i 1977, og derfor regner jeg med, at jeg nærmest skal tænke på hr. Poul Schlüter som stående ved Mølleåen og dér konstatere, at terningerne er kastet. Valgets tale er klar, og det må respekteres. På det grundlag skal der samarbejdes.

Jeg vil understrege, som jeg også fornemmer at det ligger hos alle, der har haft ordet, at der ikke er enkle og nemme løsninger på de problemer, vi står over for. Det er der heller ikke for alle de andre lande, der står med stort set de samme økonomiske problemer, som Danmark står med. Men det første og det vigtigste er, at man ser de økonomiske kendsgerninger i øjnene, og det andet, at man med disse øko-

nomiske kendsgerninger som baggrund her i folketinget prøver på at samles om en politik, der gør det mest mulige ved den internationale krise, således at Danmark, dansk erhvervsliv, den danske befolkning kan slippe så helskindet som muligt igennem hele denne internationale krise.

Jeg mener at kunne konstatere, at der hos en lang række talere spændende fra socialistisk folkeparti og over augustforligspartierne, de konservative og til venstre er udtalt en ganske klar vilje til samarbejde. Jeg er klar over, at hvis man gik lidt ind i enkelthederne i de taler, der er holdt, kunne man nok finde et og andet, som man allerede nu kunne konstatere at der er en betydelig uoverensstemmelse imellem os om, men alligevel! Der er udtalt en vilje til samarbejde, en vilje til samarbejde, som jeg ikke er i tvivl om at vi får brug for, og som jeg kan sige at regeringen lægger vægt på at vi også omsætter i praktisk handling.

Jeg kan naturligvis fortælle, hvad jeg også har sagt på anden måde, at regeringen er i gang med forberedelserne til en økonomisk politik, således at vi reelt kan komme til at forhandle disse ting i august måned, og således at vi også kan fremsætte de nødvendige forslag ved en særlig samling i august måned. Vi skal her i juni måned have en række forhandlinger med erhvervsorganisationerne. Vi skal også selv i regeringen forberede vores beskæftigelsesplan, og vi skal også meget snart – det bliver i slutningen af juni og begyndelsen af juli – have en foreløbig drøftelse med en række partier for ligesom at følge den problemstilling, der er diskuteret her i dag, op, således at vi kan blive mere forberedt til det, der skal foregå under de egentlige forhandlinger i august måned.

Jeg vil slutte med at sige, hvad jeg sagde også for kort tid siden under en debat i folketinget: det er nødvendigt, at der både ude i befolkningen og her i folketinget ligesom er en fælles økonomisk-politisk målsætning, som et flertal – og helst et solidt flertal – her i folketinget kan samles om. Og naturligvis må partierne bøje sig mod hinanden, man må også respektere, at der er nogle partier, der er større end andre, og så må man ud fra dette få en løsning, som kan bidrage til at mildne virkningerne af den krise, som så mange lande og også Danmark er inde i, som kan mildne kårerne også for den danske befolkning, for dansk erhvervsliv og dermed fremme beskæftigelsen